

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

Na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (j.t. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

§ 3 ust. 2 uchwały Rady Powiatu Oleśnickiego Nr VIII/69/2011 z dnia 29 sierpnia 2011 r. w sprawie wysokości opłat za usunięcie i przechowywanie pojazdu usuniętego z drogi oraz wysokości kosztów powstałych w razie odstąpienia od usunięcia pojazdu.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 29 sierpnia 2011 r., działając na podstawie art. 12 pkt 11 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (j.t. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 z późn. zm.) oraz art. 130 a ust. 2a, 5c i 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2005 r. nr 108 poz. 908 ze zm.), zwanej dalej ustawą, Rada Powiatu Oleśnickiego podjęła uchwałę Nr VIII/69/2011 w sprawie wysokości opłat za usunięcie i przechowywanie pojazdu usuniętego z drogi oraz wysokości kosztów powstałych w razie odstąpienia od usunięcia pojazdu.

Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru dnia 1 września 2011 r., przesłana pismem o sygn. OR.BR.0008.12.2011 z dnia 31 sierpnia 2011 r.

W toku badania legalności uchwały Nr VIII/69/2011 organ nadzoru stwierdził, że § 3 ust. 2 uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. 130a ust. 6e oraz art. 130a ust. 10i ustawy z dnia 20 czerwca 2007 r. prawo o ruchu drogowym.

Przepisem upoważniającym do podjęcia badanej uchwały jest art. 130a ust. 6 ustawy, zgodnie z którym rada powiatu ustala corocznie, w drodze uchwały, wysokość opłat za usunięcie i przechowywanie pojazdu oraz wysokość kosztów wydania dyspozycji usunięcia pojazdu w przypadku ustania przyczyn usunięcia pojazdu. W § 3 ust. 2 uchwały Rada Powiatu zapisała: „Opłaty i koszty obciążają właściciela pojazdu i stanowią dochód powiatu.” Zgodnie z art. 130a ust. 10h koszty związane z usuwaniem, przechowywaniem, oszacowaniem, sprzedażą lub zniszczeniem pojazdu powstałe od momentu wydania dyspozycji jego usunięcia do zakończenia postępowania ponosi osoba będąca właścicielem tego pojazdu w dniu wydania dyspozycji usunięcia pojazdu. Również zgodnie z art. 130a ust. 2a, wysokość kosztów wydania dyspozycji usunięcia pojazdu w przypadku ustania przyczyn usunięcia pojazdu pokrywa właściciel. Obydwa wskazane przepisy odsyłają jednak do art. 130a ust. 10i w myśl którego: jeżeli w chwili usunięcia pojazd znajdował się we władaniu osoby dysponującej nim na podstawie innego niż własność tytułu prawnego, osoba ta jest zobowiązana solidarnie do pokrycia kosztów.

Rada obciążając kosztami i opłatami wyłącznie właściciela pojazdu zmodyfikowała przepisy ustawowe. Podobnie uznając opłaty i koszty za dochód powiatu, gdy tymczasem zgodnie z brzmieniem art. 130a ust. 6e stanowią one dochód własny powiatu.

Zgodnie z art. 87 Konstytucji RP źródłami powszechnie obowiązującego prawa w Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia. Źródłami powszechnie obowiązującego prawa są także akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Zgodnie z art. 94 Konstytucji organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Przepisy rozdziału III Konstytucji wyraźnie wskazują hierarchię aktów prawnych. W świetle tych

przepisów ustawa i rozporządzenie są aktami prawnym hierarchicznie wyższymi od aktów prawnych organów samorządu terytorialnego. Oznacza to, że akty prawa miejscowego nie mogą być z nimi sprzeczne. Uchwały organów samorządu terytorialnego mogą być podejmowane wyłącznie na podstawie i w granicach prawa. Oznacza to również, że w powyższych uchwałach nie mogą zostać zmodyfikowane materie regulowane już w aktach prawnych hierarchicznie wyższych.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzam jak na wstępie.

Zgodnie z art. 80 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu powiatu wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na podstawie art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym, w związku z art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. nr 163 poz. 1270 z późn. zm.) niniejsze rozstrzygnięcie może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, za pośrednictwem Wojewody Dolnośląskiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Wojewoda Dolnośląski

Aleksander Marek Skorupa